

רשיון לציין

אידו ואידו אחר מלוח כאלן קודם שפססו וזקנו עליו
 כאלן לאמר שפססו חזקו עליו, דמלן דרשאי למטלות
 פלגו ולפסור מפסס דליכא כרת אחר שכבר כניס זמן
 פסס, ואין לומר דכיל גופא ילפינן מחזן דפסור מקיש
 דלמא מלח קיש דלוח צי

אם כן

כרת כר פכיל, מנולר דנפיש סנדל סתמא אמר רחמנא וכל דתוא אסיר
 דמלמא נישא דרשאי לכסיל תיש • דאמר שמואל כל מחמת סכנת עקרב
 במלח ופססל פירי מלח

סקדמא לה, אכל לא כן דעת רשי גס צסוני דחנסיס
 דכא תלמוד מדברי רבותינו בפלי כחוספא דמפרשי כא
 דלי שס רנא אי אידו ואידו אחר מלוח כאלן קודם
 שפססו וזקנו עליו כאלן לאמר שפססו עליו קאי לישב
 רומי דסומאכ אכדודי דרמי כסיס שס כא דחני חול
 לכ יטמא מלח כוי ומפסכ כיוסף ככסן שמתא אשמו
 בעכסיס וסמאוכו בעיכ וחני סול דככולך לשחוט את
 פססו לא יטמא ופיז מפני רנא אידו ואידו אחר מלוח
 כאלן קודם שפססו עליו כר, כרי אחר אחר מלוח יטמא
 וינפל מלוח פסס שקדמו, אכל לא כן פרשיי שס דריכ רנא
 אחר כר אפילחא דריש קאי לשנויי דריש אדריש פכיל, וכוז
 יפוז לרומי אסירי דריש דאמר מנינות לילכ מדרבנן ואין
 סובל ואוכל את פססו לפרכ מדריש דאון אינו יכול
 לכביס פסס מפסס דנפין שיכא פלס ולא בזמן שכוז
 און, וייפכ אצוי כאלן שמת קודם מלוח כאלן שמת אחר
 מלוח ועיז יישב רנא אידו ואידו אחר מלוח כאלן קודם
 שפססו עליו כאלן לאמר שפססו עליו, וכסביר כסעמא
 דכיון דריש קרא קא דריש פלמיס בזמן שיכא פלס ולא
 בזמן שכוז סכר רסמנא דריי מתכ שכבר נחסייב
 ודקפני און סובל ואוכל את פססו כשכבר שריז עליו,
 אכל רומי דסומאכ אסומאכ קאי כדאצוי דלכיס כשכבר
 נחסייב כססס אסיר למטלות פלגו ולכדמות מפסס
 [ורשיי וחסי למסמייכו אצוי כמסס דפססיס ד'י כאון כר
 פוססין עליו את כססס ואין פוססין עליו כסיס, ופי כחוס
 כגון שמת לו מה אחר מלוח דאי קודם מלוח סל עליו אציות
 כדליי כפי מי שכר דליי, ריל דליי אציל לשפוט עליו כלל,
 וכיכ דדליי כריכ כא פיל עליו אציות דאי נעשכ
 און קודם מלוח אינו יכול לשלח קרבנוחיו מפסס דפלמיס
 בזמן שכוז פלס כר וכריש, אכל רשיי דדליי פרי משכ
 דכאון כמת קודם מלוח וככאי גוונא חון שפוססין עליו
 ולא כפיץ ולא קייל כריש, וכייוו מפסס דקשכ כא דמחלק
 כגמרא דפססיס כפשיסוח למח קידם מלוח או לאמר מלוח
 וכרי רנא מילק אדאצוי ואמר לא פנא, משיכ כמלו כחוספא
 דכא דרנא אי כזכסיס קאי ארומי דסומאכ אדסומאכ
 וככא אחר רנא דלא פנא ואסיי מה אחר מלוח אפשר
 ליטמא ולפסור מפסס אכל ככא דריש ודאי מורכ רנא
 דריש כין מה קודם מלוח ואז אסיי לא יכא סמא אינו
 יכול לכביס פסס מפסס פלמיס בזמן שכוז פלס כר
 וקייל כריש מדקיל וטרי צסוני דפססיס שס אימת
 קודם מלוח כא סל פלי אציות מסיקרא ומשיכ פירפו
 גס משכ כאון אצילא דריש, אכל רשיי מילן לפרש כא
 דרנא כזכסיס לפנין סומאכ, דודאי אסיר לכסמא אחר
 פל עליו סיוכ פסס, ופיכ רנא אדומי דריש קאי, וסוני
 דפססיס דמחלק כין קודם מלוח לאמר מלוח לית לי כלל
 וריש ולא קייל כלל כין דפלמיס בזמן שכוז פלס כר

משיכ פרי משכ דכאין כיכ דלא כריש, ואל חמכ
 לפרשיי כא דרב אסיי פרי צסוני דפססיס שס למולס דמיס
 אחר מלוח וריש כיל כר, כרי דריש מפני ככאיו דלריש
 כיכ יס ריש כין קודם מלוח לאמר מלוח, כא ליק דאמר
 דלא קייל כריש מלי לפססר

כרת כר פכיל, מנולר דנפיש סנדל סתמא אמר רחמנא וכל דתוא אסיר
 דמלמא נישא דרשאי לכסיל תיש • דאמר שמואל כל מחמת סכנת עקרב
 במלח ופססל פירי מלח

מכיס אי מלי למסכ כמלח ולנטל מליס שקדמו, ולכאורכ
 יס לדקוק ממשיכ כרייץ פיל דשכח פל כא דאין מפליגין
 כספייכ פלפכ ימיס כר ואס לדבר מלח שופר, דכסעס
 משוס פוסק כמלח, וכבר כוכחו "לפל מלימא אי פוט
 כיכ דמלח ככוכ דשכח ממליכ מחמלכ כפספ כניש
 דאמרי מתד כשני לשכח, ומוכס דכרייץ סיל ככאוכי
 אכל אינו דליי, דסס אין זכ פיקר כמלח אלא ככוכ
 דמלוח פיוג שכח ואינו דוכס למיש ממש, כא פוכא
 נחברו דגרי רכיוו דאס כוי כוכס איסור מכיס אסיי
 פלס לשוס חפסג כוי אסור למנפל אסיי ללורכ מלח.
 ועדיין קשכ לשון רכיוו דקיס כפרס דאוריחא שמש
 דכיוו לקרנא ככוכ, וככי מנולר ככוכ כי יוכיכ חיל
 אי נמי קא כפי למיל דוכחא דמורנא לאפיקי סיה
 למיקרי ככ ככוכס אי נמי למיהן רסמא ליטקי כר כרי
 כפסיס לשון רכיוו ופירש יוחר וכוסף פליכס פיש.
 ואיכ לכאורכ קי אפילו אי נכיס אסור מכיס כי שרי
 לגרוס כפול פיש זו משוס מלוח לזכות את כרכיס
 וכדאי ברכות דמ' בעובד דריש שפסר כנח כרי
 לכפסלל ככוכ ופריך כא פוגר כפסכ דלפולס ככס
 חפסודו ומפני מלח דרכיס שאני, כרי דמלח חכות
 כרכיס אפילו דרכין דוכס מיש פכיס וככי שוכס
 כסמיג כי אצילא וכיכ כרליש מיק סי רי פיש וכיכ
 לכוי זכות כרכיס לקכית עדיק מדיפ דמיי, איציל
 כניסין דליס אי סוני זו ומפני מלוח שאני וכו ליט,
 וכי כרשניא כסס כרשניא וכיכ כריי דכסעס משוס
 דפיקר מיש זו דלפולס ככס חפסודו כול כעין לאו דלא
 חמסס ולכנחא פלמו שרי, ואסיי דכרשניא שדא צי
 כרנא דלא גרס ככד פנר הושב דשרי ליתן לו פיהכ
 לכיש ואיכ אפלי אסור לשאכר, מכיש ודאי כרשניא
 כיכ דמיס זי כפיכ כרי כעין מליס דלא סמס דכחיכ
 ככחיכ וכסס דכסס כרי לכנחא פלמו כיכ ככא שרי,
 ולפי זכ קשכ לכאורכ כמלי פליגי כרי סניחא דכריכ
 ודגיטין וכבר נאמר פל זכ כרככ פלפול, ולפי כפסס
 יס לומר דכוניס דכרכות אחי לר מליי דלא סכידל ליה
 כמיס פייג כלאו דלא חסוס שיכא אסור לחח לכוחי
 פהנח סאס, ואיכ איי לומר כיפוז ככד משוס דלכנחא
 פלמו שרי משיכ שפיר מקשכ דכוי מלח ככאכ כפניכ
 ומפני דמלח דרכיס דוכס מ'ס ממש, וסוני דגיטין
 אחי אליכא דרי יכוכד דס'ל אסור למה לכוחי מפסי
 ומכיש לכנחא פלמו שרי וכיכ כפסכ דלפולס ככס
 חפסודו דכד, וכיון דקייל כרי יכוכד ופני לן כישוב
 מלח שאני ומשפס כריל שכוז פושכ לפוכת פלמו שרי,
 ואיכ לא למדנו זכ כפיקר אחר מלח דרכיס אלימא
 פככא מליכ דרכין דוכס מיש דאוריחא, ופוד ריל דנס
 לפי סוני דכרכות לא דמי מיש דמיי יוכיכ שוקרלח
 מיש

מי דרבים של ישראל חייבים זה ביחד למיט ולמול
זה חסדיו שאינה אלא מיט דיוסד ולא אלימא כי
כמנאר נחיק וייד כי ינא מיט דרבים וידמכ מיט
דיוסד, ואפי' דמליכ דזכות כרבים עדיק לדמות מיט,
מכמ לא מלינו שיכא דומכ

מיט דרבים מחויבים נה,
ופיע משכ כנאון טורי אבן
חנינה דינ בשוכס נטעמא
דמיט דלעילס ככס חסדיו
נדמית משים מליכ, ומיופנים
גי' דברי רבינו. דע דלשן
כדינ ככאי ענינא מעורב,
ימשע מדבריו דכא דא'
שאלא אס מחמס סכנה פקרב

מותר מיירי דוקא במיטנ טורי וכדומה, וכבר השיג
על זה כרייץ גלות כלכות מאכ שפרים נכ' ווס
ככפירים ופי' טור ופי' גלחים סי' תלריה. ה' דרב
יחידה נפיק כר. כבר הינא דפת רבינו במלומת כי פי'
ייכר לאפוקי מכפוסקים שכתמירו מן כדון בסודל של
פזס או של עץ, וכענין הלוי דקדוק כסוגי נטקומו
ויבצות פי' מיה ושנת פי', וכבר כאריכו כרשונים זיל
וסד אסרון בניאורי כגריא זיל. חנה בחוספות ישנים
פי' יוכיכ כביא בשם רבינו כא דריגיל פרה גזעפות
נטיג ויוכיכ ולפנינו ליתא, אבל כפי' כהא יוכר כפי'
לפניו זכ כענין ופיד איו דיונים אלא שאילא לכעתיק
מכסי' שאינו אלא מרמז ראשי דברים.

דמחייבין בי דמיעבד מטלחא וסיתב בה ד'
יומי דכתיב חג הסוכות תעשה.
לכאורכ פי' למעבד מטלחא כיוון ישיבה ונקיט רבינו
לישנא דקרא דכתיב חפשא וכדי לשון כעפוש נדרים פי' כ
קונס סוכה שאני פושא לולב שאני ניטל, ונגמרא מפש
פי' כא דא' ושינא סיכא עלו, כרי דשינא נקיט בלשון
פשי', ומכמי' לפיטח כחי' וסויפתייכו דעיקר מחלוקת
אביו ורנא במלות או ליכונה נחתו מיירי במלכ שיש
ככ כנאח כניק גי', וכעמי' באריכות כפי' קייד אות
גי' ופי' מיירי דוקא שם בשינא סיכא דלעשר בשינא
כנאח פהא מפסה מורס וממטר וכדומה, ואי' פי' כא
דחן סיכא שאני פושא כיוון שאני יושב, אבל קשק לי
לפרס משמעות לשון רבינו כפי', דאי' למאי כפל רבינו
דבריו לתיעבד ולמיתב, וגם כביא יאי קדמי מן כסכות
חפשא כסכית חשני, כנאח על הכחוב לקימ כא
דכתיב חפשא שכרי אחי לדרשא ולא מן השעור, אבל
רבינו למאי כביא מלות פשיכ כסיכא כפטי עלאה וישינא
כפטי עלאה. א"א נראכ ללמוד מלשון רבינו, דאף על גב
דעיקר מליט סיכא כוא בשינא, וכעפוש אינא אלא
ככנא, מכי' יפ ככ מליכ בלעשר ככנא זו כתינא בחורכ
וספוכה מפאר ככנא דמלות שאינן כחובין בחורכ, ואינא
דומה עשית סוכה וכינא הא' דכתיב וכחנא ושעמיה
מלי מליכ דכתיב ושעמיה אה במלות וככנא דפנה
וכדומה. לאגידה לילך וחקין פיער וכדומה פלא חכנא ככו
סיס ככנא אלא גיף במלכ, ונאח דכא דאי כמנאח
דפי' א' דכ ארא כיל רמי מיטי ומנרן לפפות ליניח
ישי' שיקל יטרי סינא ומקשח מחלק וסוכה שאין

מנרנן על עשיות, ומסיק שאין מנרנן אלא על מלכ
שנגמרא פשיטת, ולכאורכ קשק כארן סיד דרי' ביל
לנרן על כל כנאות ומכפירי מלות אי' כי לו לנרן על
סוים ליניח גי' וכדומה, וכדי ק' על כדומה פכפכא
כחי' דסיל לנרן על פשיט
כמלות. וחי' ק' למכ לא
כקשכ כסיס אלא מפפית
סוכה ולא מפפית לולב
וסופר, אלא ודאי לא פלכ
פכיד לנרן אלא על ככנא
דכתינא בחורכ כמו פפית
ליניח דכתיב ופפו לכס
ליניח, גדולים פפפכ לך,
ואפי' שאין זכ פיקר ונמז

מותר וכן לענין מאן דמיסנק שרי למיפק
בגורבי' ה' דרב יהודה נפיק בסנדלי' דהינוני
אביי נפיק בדהוצי רבא נפיק בדיבלי רבה בר
רב הונא כריך סודרא אכרעיה ונפיק וכן
הלכתא.

קסט שאילתא א' דמחייבין דביח ישראל
למעבד מטלחא ומיתב בה
שבעה יומי דכתיב חג הסוכות תעשה לך
שבעת
כמלכ מכי' מחר דכתינא בלשון מיט סיל דפיו לנרן,
וכדי כי כרש' כחובות ס"א דכא דמנרנן על כמפפכ
אפי' שאינו מלכ לאכול שפוטות אלא לחכר פלא לאכול
פשינא זכותה פל מקוס כיוון דכתיב בלשון מלות
פכח חננא ואכלת מנרנן, כפי נמי סנירל לוכ
לראביא דאפי' שאין פשי' זו פיקר כמלכ מכי' כיון
דכתיב בלשון מלות פכח מנרנן, ושקל וטרי מסוכה
דכתיב העש ומהפילין דכתיב וכחנא וידוע דקאי
גם על הפילין כדליתא בגיטין דף מ"ב לפנין מאן
דליתנכו נקשירכ ליתנכו ככתיב דכתיב וקשרתם
וכחנא, ומסיק כנמרא דליוו לרין לנרן אלא על
גמר כמלכ ולא על מכפירין אפילו כחובין, וכירושלמי
סנירל לוכ ככ אלא כר אכנא. וכא דליתא בירושלמי
פרק כרוא לנרן על אגידה לולב, כיוון מפוס
דסיל לפנין חפשא ולא מכי' מקשין לולב לכוכ
ופלוגת' ביא כסיס דלן סוכה דיי', ופי' משכ כפארי
קמי' ואי' כתיב חפשא גם בלולב מפיה מנרנן לדמ
כירי. ונראח דיע מכי' ימ דיון בן ככנא ככחוב
בחורכ לאינא כחוב בחורכ, דכנא דוע ככל מלכ
כו יומר ככפלוס לא כנרן מיט בלכד אלא פשי' ככנא
דמלכ כדאי פי' כי' ככנא דשנא פשינא אלא ככנא
למלות פונג פנה, וכדי מלינו בירושלמי פסחים ר"ח
אזיל לגב ספוטא, וכיוון מפוס ושעמיה אה במלות
דמלכ לרלות פשיכו מפומרין כרלוי אפי' פשינא אלא
ככנא לאכילת מלכ מפומרה. וקפי' כא דליתא ככסיס
דף ד' דליתא אחרי דנדקי בגופייכו ואיכא אחרי דוכי
אגרא, וכדי מלכ מלכ כו יומר ככפלוס רלוי לכדוק
כעלמו כעמי' כמגי' סי' הלי' סקי' ואי' בלמח
קשק על כני דוכי אגרא, וכדי קשק לי כא דליתא
ככסיס דקסי' למס פוני מכ עני כוא מסיק ואפמו
אופס כר. ומכ שפרשי' כרי פלא חסמין קשק לי פונא
ככרי מפומרה אה במלות רל כל כנרנא לשמירכ
עפפח קלידכ פד אפיכ, וגם בלשון כוא מסיק ואפמו
אופס אינו מורכ על כך, וכדי פיעני מכ עני פוש
שמך לביסקו, וגם פיקר כענין דשעמיה כמיומן כמכ
פוכס סעך לביסקו אינו מוכרם כי', ופולו ווסמחם
כי' כדאי' ככנא דכגרי', כוא אינא ואפמו. למכ, פ
ועיקר כזכירות פככס סוכה ככפי' ליופכ. אלא נראכ
דלשמועין פכמלכ פוכס פככס כעלמו בלפית במלות
כפטי

לפניו כדדומה
פירטי מין ססט

ראשון לציון

כעני כזכ שבוט מסיק ואשמו אופכ וא"כ קשכ לכאורכ
כא גליז ידענו דמטכ צו יוחר מצנלוחו. ונראכ דמלוח
צו יוחר מצנלוחו דנכנכ איוו אלא נכנכ כמפורכ
נחורכ כמו כנכ דפנכ דנחכ וכנינו אכ אשר יניאו
וגר, וכנכ דמלכ דנחכ

ושמרחס אכ כמלח וכן
כרנכ, אכל נכנכ שאיכ
נחורכ נחורכ לא שייך
מלכ צו כלל, ולמדתי כז

מפרשי מכות דף ט' נכא דחנן ואשר ינוא אכ רשכו
צופר מכ יחר רשות אף כל רשות ומקשכ ככוא מרגנן
לניא מלאי דנחסינכ עליס דרשות קאי דילמא נחסינכ
עליס דסוככ או דמפרככ, אמר לוכ רנא כיון דאס
מלא סטוב איוו סוטכ כשחל נמי לאו מלוח ופרשי כז
לא מלא סטוב איון כחסינכ מלוח אלא עשיה כמככ
עכ"ל. כרי דמחלק רפי בין חסינכ עליס לגוף מעשכ
הסוככ, דנטף מעשכ כסוככ ודאי מיחשב מלוח דאפי
מלא עשו מלוח סיפכ כמלוח מלוח מלוח צו יוחר
מצנלוח, משאיכ חסינכ עליס דאס מלא סטוב ודאי
איוו מלוח כי אפי לא מלא סטוב גיכ לא מיחשב
למלוח כמחשב כמלוח שכי אפכר לכשחל מיחשוב אחר
או לכשינ סטוביס, ולכאז קשכ מאי גיכ בין עשיה
סוככ למסינכ עליס וכרי צו וזכ איוכ אלא כנכ למלוח
דשינכ, אלא עיכ כמשיכ מעוס דעשיה כסוככ כחיכ
נחורכ סג כסוככ חפכ, משאיכ חסינכ עליס ולא
חאמר דכור ציכ רנא מסנר צו נדאז פס כור ציכ
רנא ואמר לאו מילתא כוא דאמרי ואשר ינא אכ רשכו
צופר מכ יחר דאי צפי פיול ואי צפי לא פיול ואי סיד
מלוח לא סני דלא פיול משמע דחור ציכ רנא וסיל
ודאי מלוח לילך כמלוח ליער למלוח עליס, כרי לכיפך
דכל כמות מלוח צו יוחר מצנלוח, אכל רפי נחכ
חכ ופי דכיק ראיכ סוככ חזו כי לי לכשינ חן
כמקרא פלמו דלאו נחסינכ דמלוח מיירי, מנאר דלא
דכור רנא מישוב ראשון אלא דכרי לו לכשינ ראיכ
פשוט חזו, וככי מנאר נמי ריטביא שכי ע"ז ויפכ
כוון דודאי סעמל דלפיל סעמל חרילא כוא בין מאי
דקאמר דחסינכ עליס דסוככ לא חשינכ מלוח כז.
וכפמל סמל דרשכ דלסס פוני דלא כחיכ אלא ושמרחס
לכיי מכ דנוגס לשמירכ מסימון וכיוו נמח כחסינכ
וכדומכ כז ודאי מליכ לסמוד כמלוח ולשחור, אכל
כסקח כחור איוו נוגס לשימור, וכן אפיה כמלכ סיכא
נאפכ יפכ ורלוויכ לאכילכ איוו נוגס לשימור, ומלך כדיון
ליכא כלן מלוח צו כי משיכ גלך לידרוס מלסס פוני.
וסייב גיכ מחלוקת דכני אחר, דמחלוקיס נפרשי
וחזי נכא דנחכ חשניח, דרשי סי כסול לפני זמנו,
ומפרס אף ציוס כראשון חשניחו נשני אופניס כיוו
אחר זמן איסור נפרסכ, ולפני זמן איסור כניסול או
נחיק כמשיכ כרין כריס מסי פסחים וכחתי כ' דאך
ציוס כראשון חשניחו איוו כמשיכ אלא לאחר זמן איסור,
ולפני זמן איסור לא נחכ כמקרא כלל, אלא מילא
מזבן דיש לכפר לפני כזמן כדי שלא ימלא חמץ לאחר
זמן ויפכור פל כל רנא נמי דחשניחו, ונמלא לפרשי

נחורכ כנכ דלפני זמנו נחורכ ומטכ צו יוחר מצנלוחו
מלכ צו כלל, ולמדתי כז

מסליכ לשיי כחוס לא נחורכ נחורכ כנכ צו ולא שייך
כלל מלוח צו כי, ואנן קיירל כפרשי מלאי נמי סי
מליד דמלוח לקייס שריפכ סמץ נשנו לפני נסול, וזכ
לא שייך אלא לפרשי דכל מכ פשוט לפני זמן וכלל
נמי דחשניחו, וא"כ אס

שבעת ימים וכתוב בסבות תשבו שבעת ימים
וכמה הוי שיעורא דסוכה דנפיק בה אינש ידי שפורף אחיכ איוו ככלל
חובתיה כדחניא - כל שמחזקת ראשו ורובו כמלוח אלא כדי שלא ינא
וישולחנו ליוי כמלוח נפסס ואין נחכ

מיס אלא כמי שמפריש כחלב מן כנשר, מפסי יוחר סוכ
שלא יבטל ויקייס כטורח כזכ מיס דחשניחו, משאיכ לשיטה
כחוס כל ככ שפיכ לפני כזמן איוו מחור נחורכ כלל מכ
לי שפורף סמץ שלו או מניסול [ולא זכיתי לכנין מכ שכי
כגריא פס דשיטת כרמיא כחוספכ אהא יעיש] וכנר כמננו
לפיל סי עיד אוח ג' דפנכ רנינו וכריף ככי מדכמנו נטס
ביטיל ראשון דלא חזיתי כינוי לספוקי סמץ שלקסו כנדיק
שאיוו ככלל ביטיל כדי שיקיימו צו מלוח שריפכ, ונוסיף כאן
שפור מוככ ככי דפי רנינו וכריף שכינאי פל כא דמלוח
לכפר סמץ מחלוח מדככ דאניי כנמח ימיס פלור לא ימלא
נחורכ וכחיכ אף ציוס כראשון חשניחי כא כילד אלא
כוא צייד, ולכאורכ ק' כא רנא גיל מדככ לא חשמס
פל סמץ דס זנחי כפידנא דחסיפכ פסכ, וככי לא שייך
דכרשכ דקראי כלככ כרנא, מיס למאי נקטי דרשכ
דאניי יוחר, ינאמז כראיכ כניא דק דרשכ דרנא, אכל
לדמח רנינו וכריף ניהן לחקור ולדלוח מיס פמקיס,
דכוכ רפי סי ככא דאניי דכוכככ כיא מדכרית
חשניחו כוא כיוול לפני זמן איסור, וכחוס כקשו מי
כשיטתס דחשניחו איוו אלא לאחר זמן איסור, וסירפו
דריס מיחורא או מדכריכ אף פלך, וכוכ כחורא איו
מזבן שכי איון לנו ככנמח סמץ אלא פסכ אסס,
חכו דכר כמלוי שכי פסכ וליח, והו ק' ככי יס
אופניס שאין לנו ליה דכי וכל ימלא כלל ורק כפכ
פכר כמו כמליל סמל נפסס לכחי או לכלכ פלור
פוכר כני יוחר, ומכיי מיס חשניחו לא קייס כזכ.
וחזי לל דלמשיכ כיוס לכלן דכמככ חפלו כדי לפרוץ
לחיכ איוו פוכר כניי פסוס דכוי נחק לפסכ, ומכיי
מיס דחשניחו פוכר ככל רנא כדומכ כניס ולכיי,
וישוב כשני מאך פלך לא משמע ככי כנוץ כחורא אלא
נחכ ככי אלא לכלן דמקשכ ואימא מלכר ופני אף
פלך משמע דמחלח כורשכ איכ נאכ מלאן, ולפיכ
דכרייחא דרי יוסי שכינא כנמ כסונין פכיא דרשכ
דאך פלך, כא נאמח פרשי דליז כיכ מקיס לופר
דציוס כראשון קאי פל ככיי, משרכ כפי לופר מאך
פלך, אכל ככא דאניי דקאי לר כאלר ור יכודכ אלאיכ
דריס סיל ככיי ככרף פין כדאיח כמלס פס כנרות,
ור יכודכ אפיג דס"ל דיש לכ שפור ממיס אלאיכ
שכי סיל לפני זמנו נאכר ככנא איכ איון לכ כסול
ומשיכ לא אינטריך לגוף כורשכ דאך פלך רק לר יוסי
ואל חמכ כא רי יוסי גיכ סיל ככיי ככרף פין
כדאיח כנרות ונכח, כליך דרי יוסי כנריחא דכססיס
כוא רי כגילוי כמנאר כמילחא וככי כניא כמס,
ומלכ לפיטח כרמניס כפריא מכי כנרות כסי,
לכן מנכיס פל כיוור סמץ ולא כלמד לכפר סמץ, משוס
דעכ

מכאן נראה שכלל חכמים לן בדרך, וכשנים נבוקר מניח
מלוט לשון לניחו להחלל, ומדלל כלל גלילי עד שם
פני דאסור לילך יסודי גלילי, אבל רש"י כנר יושב
קופים כתר וכי נזכר שפיג דללו יסודי כיכ ומכש"כ
יסודי, ור"ל דעם כי כשמן מתאכר מאד כדליתא
בפאכדורין דל"ס ובמדרשים ונהאסומא, פשיט כיכ מקום
סכנה גלילי אפי' בתלמא ובמקום מלוח דשכיחא כדקא,
ועד למדנו בכל מקום דגלילי מלול לסכנה דרכים יוחר,
אבל כל ודאי קשכ קופים כתר, כיאך למדנו חרמי
דסחרי אכדוי כיונו שלל יאלו גלילי, ושאי' לכזור
לפני כיום, אבל לדברינו מיושב שפיר דכל ודאי
מפלי כליכ לחר כעורכי לא כיכ אפער לומר כשכס
משום דאי' לכזור קודם כבוקר שכרי גוף כמלח
כיכ חלוי כליכ ז' ומכ שיקדים עלמו לילך יבא קודם
לחר כעורכי ויעש גוף כלוי, וכי' דומה למי שחריך
למחכ לניחו, וכרי בכל רגע עובר על מי' ומסויב
לילך גם גלילי לכפי' מזוה בכל כקודם, אלא פ"כ
מכ שלל כלל אי' גלילי כולל משום דאסור לילך משום
סכנה, וכל כוכב דזרחות אינו אלא מדכתיב וישכס
אנרכס כבוקר ויפגש אה סעורו ויקם אה שני נערו
אמו ואה יתקן בנו ויבקע עלי מולח, ואס"כ ויקם
וילך וגר, כל מיכח מנישת כסעור וכל מפעל עד
כליכ כיכ יכול לפעול גלילי אלא פ"כ אי' לכזור
לכנה אלא מפעל. זכו כפי ככור לרש"י, ולדבר זכ
כעורכי בני ככ"כ. ומעתה נחייב פסק מכרי'ל
דלא נאמר כלל זכ אלא ככנה שלל מפעל כחורכ,
אבל מכ מפעל כחורכ דשפיג יוחר יש כזכ דין
זרחות אפילו קודם לאור כבוקר. ותדע שלל כחכ
מכרי'ל לפסוק גלילי אלא כסוכה אלא משום דכסוכה
כתיב תעשה. איכרל כ"ז אפער לומר לשיטת כתר גבי
כעור סמן דמשכיתו אינו קאי על בדוקה סמן לפני
זמנו, אי' ככנה דלפני זמנו איכ כחורכ כחורכ, אבל
לרש"י חו דעה רגיו וכריף וכי קויל כמש"כ
דבדוקה סמן כיכ ככנה כחורכ כחורכ דמלוח להכניח
לפני כזמן כדי שלל יבא סמן לאס"ז, ומכ"כ יליף
כגמרל דאי' לכקדים לפני אור כבוקר. וכי' נאמח
כיאך יפ ללמוד מכא דאי' דלא נאמרו לו ככנה אלו,
כל לי' דנאמח נאמרו ג"כ כמכ שאמר כקנ"כ קס נא
אח כנך וגר וילך לך וגר, וקיסח זו כיונו שיכינו לדרך,
וכי כתיב ויקם אה שני נערו אמו ואה יתקן בנו,
וכרי לא חזרו לפעול כאלה לפני אור כבוקר, ש"כ
דאפילו ככנה זו אין ככ משום זריזות לפני אור
כבוקר כל פסין נוגע לאיסור גוף כמלוח כמו ככ
דאי' שלל כי רשאי לילך עד שיאיר כיום ומאור כבוקר
עד שחליר כיום משכ ככנה כחורכ, וכן דבדוקה סמן
סגיא מן כדון לכדוק מאור כיום ונאלא מושגת במלוח, נאלא
דלשירוש רש"י אין לר"ך לכזור גלילי אפילו ככנה
כחורכ כחורכ וכיונו דמילי רש"י כחורכ ד"כ אי'
ד"כ סמל דמלוח אכילי כפיוכ"כ דניל מדכתיב ופניחם
אה נפשיחם כחפכ לחודם כערב אינו אלא כיום ולא
גלילי ולא כחפכ מפ"י כמפרש כדורכי ס"כ פ"ב,
ולכאורכ קשכ מלן למלך לילי מיום כל גם ליל חפשי
בכל חפשי, אלא רש"י ליצי כשפתי דמיקר אכילי

פיוכ"כ איכ מליכ נפיג אלא ככנה למלוח כיום
כמש"כ בשמו כי קס"ז אור י"ב וא"כ פני פאפול ואל
גליל כקודם ואש"כ דכנה זו כחורכ כחורכ מכ"כ אי'
לכזור יוחר. ואפי' דככנה דשגת אי' סמל כשניך
לשכתיב, שאני כחכ דמקרא נפקא ליה זכור וגר. ¹²³⁴⁵⁶⁷
ודע דלפני פוסק במלוח סעור מכ"כ דקאי על ככנה
דמלוח ג"כ פשיט דאפי' שאיכ כחורכ כחורכ כחורכ ג"כ
כדון כרי שכרי דרמין מובלכחך לכה דרך כול דמשיגת
כל לכה דמלוח מיעטר, וכילוכו נד"מ אינו כפונ
כחורכ. וכזכ מדוייק כל דשנינו שלוחי מלוח סעורין
מכ"כ וקשכ אלא נקיס שלוחי ואל חוי פוסקי כדבר
מלוח, וניסל דאי סנן פוסקי כדבר מלוח כי' דוקא
מלוח שמוסלח עליו ולא יכול ליבטל מכ"כ, אבל שלוחי
מלוח כשניל אחרים ודאי אין כמלוח מוסלח עליו סעור
ויכול למכרל לאמר מפ"כ לא מיקרי מלוח קמ"ל דמכ"כ
נקראח מלוח לפני זכ ור"ל מדכתיב בלכחך. וכזכ משיגת
כליככותה לפי כיום' ככרייהא דחוי כשכחך פרט לסמן
ובלכחך פרט לפוסק במלוח דמסחן אי' לפילף אלא
מלוח דחלוי' כו דוקא וכח"כ כסוכה דכ"כ נדפס לפי
כיום' זו פ"כ. ¹²³⁴⁵⁶⁷ ונראה דאפילו לנוססל דילן מנואר
כרי ככא דאי' ככריכות ד' י"ל ונ"כ כדור למעוטי שלוחי
מלוח, ולפי כפשוט כול המוכ, שכרי מפרש סמלח ונ"כ
כלי כשכחך ככתיב לכדתיב כר, אלא פ"כ משום
שקשכ כדון כלי כדור מלי עניו ליה כ"כ, ואי משום
לאפוקי לכה מלוח, ככא דכתיב ובלכחך פני, אלא
ככ"כ, מש"כ קאמר כ"כ כדור למעוטי שלוחי מלוח,
פי' כלי כשכחך ממשכין פוסק במלוח, וכדור ממש
שלוחי מלוח, וכיונו כמש"כ שכול שלוחי מלי' אחר,
ואינו אלא ככ ככנה שאפער לפעול כיד אחרים, אלא
שפירש"י כסוכה פכ"כ שלוחי מלוח אינו מפרש ככ.
¹²³⁴⁵⁶⁷ ונראה כרי מנואר כיו"ד כי ר"מ ס"כ לפני ככור אכ,
דאפילו כאופן דאין כיכור אכ נדכ כפני מלוח אחרים,
דכיונו שאפער לפעול כיד אחרים, מכ"כ אס כחפיל
במלוח דוסכ כיכור אכ, משום פוסק במלוח סעור פכ"כ.
כן אמה, דלפי זכ כיכ כדון נוח דכ"כ נאפער לפעול
מלוח ראשונה שכחיל החילי אס"כ, גם כן סעור
משאר מלוח, שכרי אפער לפעול כיד אחרים, ואפער
לפעול אחר כך כן שוין כסכרל וכדון כיכור אכ,
דכני כאופנים כללו, כיכור אכ דוסכ פל
מלוח כמנואר כיו"ד פ"כ, וכ"כ לפני פ"כ כמש"כ
כס"ד כשאי' כי אור ד' כס"ד, וא"כ כיכ כדפס ממש
דכ"כ כן לפני פוסק במלוח סעור מכ"כ, דאפי' אפער
לפעול במלוח שכחיל אחר, סעור ממלוח אחר, ככ
נאפער לפעול פ"י אחרים, אבל דעה כרמ"ל וככני'ל
באר"כ כס"י ל"ה ס"ה, שמתקן כרמ"ל כן ל"ה
לפעול מלאכתם כשפח ק"ש והפסל, כרי דמלח כן
אפער לנמכר אס"כ או לא, וכי פ"י ככני'ל כשכ
דכרי כירושלמי דלא ימלוק פל הלמודין ככא דמכ"כ
ככוכני ספרים חו"מ כ"י, ואולי יש למלך כזכ דלמד
מדכ"כ דקרא דאפער לפעול כ"כ כמו שלוחי מלוח
וכמש"כ, מש"כ לנמור אס"כ לא למדנו מקרא זכ.
ונראה דודאי שוכ אפער לפעול פ"י אחרים לאפער
לנמכר אס"כ, ורק שיש חילוק במלוח כרמ"ל, שכרי
מחלל

מתחל יס לכנין דעה כמסגר שכתב דכותבי ספרים
 תרע סיוני בקריאת שפע ובתפלה, וכיירושלמי, ואמאי
 כרי קייל עוסק במלכ פטור מכי, וכרי כמסגר
 סל דפעה כרעביס כרי כול דכותבי סמיט סיוני
 בקיט ותפלה, וכרעביס כפירוש כתב ריש כלי קיט
 דעוסק במלכ פטור מן המלכ, אלא ודאי שיש ריש
 בין עוסק במלכ שאיננו חפידית דכזי פטור פטור
 ממלכ חסרת, מוסיף בעוסקי במלכ חפידית כמו
 כותבי סמיט, אשר אם נפטור אותו מן המלכ לא
 יסולו עליו כל מליט, ובזכ לא אמרין סיכוי פטור
 ממלכ חסרת מעשה עיסק במלכ, אם לא שלריך דוקא
 נשטח קיט. דע שחיר מציא כל דרסניע לענין עיסק
 בחורכ וכניס רליכ לרי יוסון שחיר כגון אלו מפסיקין
 מחיית אפילו לתפלה, מכא דחור רסניע דכותבי ספרים
 חרית כש מפסיקין לקיט כן מפסיקין לתפלה, ולכאורי
 שכ רליכ מכתובת סמיט דמיירי באפשר לגמור חסיכ,
 כפי דעה כרמיט לחיט שאין שיעור לת"ת. והו דליכ
 סל לרסניע דעוסק במלכ אינו פטור מכי, ורי יוסון
 לא פליג על סמיט כסוכי פרק ב' דשולח מלכ פטורין
 מכי, אלא ודאי סל לירושלמי דכל דעוסק בחורכ
 אינו פטור מכי, אינו מעש שכיט מלכ חפידית ואין
 לכ שיעור, ואי כ"כ שאר מלכ כאלכ, כמו כותבי
 סמיט. ובזכ מדויק כל דרסניע כש מפסיקין לקיט
 כן מפסיקין לתפלה וחסילין וכל מלכ שחורכ, ולכאורי
 מביי סיתי לאלק בין קיט לשאר מלכ, אלא מעש
 דכ פסיטא דאין לפטור כותבי סמיט מקבלת עומיט,
 וקפיל דכיכ בפלר מלכ דאין לפטור ומשום דעוסק
 במלכ אסת חפיד, ובזכ מאלק הלמוד דילן עס
 כירושלמי, דחלמודין אינו מסלק בין עוסק במלכ
 חפידית לשאיננו חפידית, ורק בחיית אמרין דמסילין,
 משום דעיקר חכילת ליעוד כחורכ כול מעש מפסי
 במלכ, כל כותבי סמיט דומכ לשאר עוסק במלכ,
 וכל ככירושלמי ופסק כמסגר כס כרעביס ככירושלמי.
 וכי דייק לשון כרעביס כפיד מכי קיט כיט שכי מי
 פטיכ סרוד ונחש לדבר מלכ כ' מבואר לאפוקי כשכול
 כשכול עוסק חורכ כ, וכרמיט מאלק כדבר, ודאי
 בגרך לכתוב דוקא נשעה קיט פטור כעו בעוסק
 ככמי, ובזכ מיירי בחלמוד דילן, וכירי מיירי באין
 לריך לכתוב דוקא נשעה קיט, ומשרי יס ריט בין מלכ
 חפידית לשאר מלכ. אולם כיט בעוסק במלכ חפיד
 כמו כותבי סמיט, אלא כמי פכניעה ליד מלכ וכתחיל
 כ, ודאי פטור ממלכ חסרת, אפילו כשפסר לגמור
 במלכ פכחיל אס"כ, כעו באפשר למסרר לאמריס,
 כמבואר ככנה רמיט יריד בשם כרי. ומיפננת קיפית
 כלור זרוע סיכ ריט על ככר ז' פ"ט, שכקפכ
 דפיכ מיירי דרש דקל אפילו כשפסר לגמור חסיכ,
 דכלי פסיטא דמלי אולמא דמליכ שני מכרסווכ,
 ולדגריט נייט, דק במלכ חפידית אמרין כרי, וקרוכ
 לומר דגס כלור זרוע יורכ לזכ. ^{לפיכ} כל למדנו דכככ
 ככוככ בחורכ פכוכ כוחר וכוו כעין מלכ עכ
 נפי מלכ. ונרש דכיינו דרגן מלכ מסכח מלכ
 רסניע אי רכ כקניס לזכח אה ישרל לפיכ כככ
 לכס חורכ ומליט שג' כי ספן למען דקו יגדיל חורכ

ויאדיר, ואי נפרש דעל גוף מיט וליח פנחורכ קלי כול
 חמור וכליך אפשר לומר דעיקר כמלכ רק לזכח אי
 כלל פרטיכס ודקדוקיכס, וכרי כן כמכ מקום
 ככמיס וארן עומדים מליכס כדליתא כמדרש רכ פ'
 כחוקי וכו"ט, וגס לשון חורכ ומלכ אינו מוכן מכ
 כמכ שני אלו כפיט, ועיקר לשון ככחוכ יגדיל חורכ
 קככ לשאר דגודל אינו פייך לומר אלא על דבר ככול
 גדול מכרי רלוי לכיוח לפי ככע עניינו, א' שכול גדול
 משאר כרואיס ככנינו, משליכ בחורכ כי אחכ פטור
 יס לכ שוכל לומר שכיט גדולכ מוכ כפיעור, וגס מכ
 כן שני דכריס יגדיל חורכ ויאדיר, אלא כן כענין
 דכלסי דמקכ כחלכ כמכוכ דמכוכ כל דכתיב רק סזק
 לאזכרור באיסור דס, ופינו דרי יוסי כריי אי מכ דס
 שנפשו ש"א קלכ ככן כפורש מכן מקכל שכר גז ועריות
 שנפשו ש"א מחדתן על אסת כרי. למדנו דכמכ
 שחכיר ככחוכ כיט, מעילל כפורש מדס דכוו כללו
 עושכ מלכ כדאי שס כמכוכ מקכל שכר מעש אזכרור
 וכמו מיט ממש דכתיבי כיט עד שחמרו כמקייס אורכ
 מלכ מקייס כמכ מלכ, וכל זכ כל רסניע ואמר
 ככול כרי לזכח אי רככ לכס חורכ, פ' כמכ
 ששכ אורכ מלכ לא כוסיף בזכ אלא פטור כחורכ,
 וכי מבואר כככ פ' ככעלוח, כמכ פרשיות כפיט
 כרור ככ"ד כי ספן למען דקו יגדיל חורכ ויאדיר,
 כל חל, עוד כוסיף ככחוכ וכזכיר כככוכ פכס
 נרליט מיוחורכ, שכרי אי לא כתיב לעפוחן נדס
 שולך לעפוח כרי לקייס כמלכ כעמו, אלא כרי לככוכ
 שכר ולזכח לירל כככוכ כככוכ כחורכ, חכו רכוי
 מלכ פלין ככס חכילת כפיט ועפיכ אין נמכ למיט
 אלא מכיט כגדיל גוף מיט אלו כככוכ כככוכ ככ,
 ועי אמר ככככ לכן מלכ, כן כמכ ככוכ כמגדיל
 כמלכ יורח מעלס חכילתכ, שכרי אלו לא פככ אדס
 סוכי ויפכ ככוכ של סנירו קייס כמלכ כככוכ,
 ולא כלל כככוכ אלא כגדיל כככוכ, ומפיכ אינו נמכ
 למיט כפיט, שכרי לא קרל אוחן אלא כגדיל כמלכ
 ולא עיקר מלכ [וכיכ] פירשנו כל שלל נמכ חמית
 כרוך פס ככוכ מלכוכו למיט אחר כמית ככס למיט
 כככוכ ככו גודל לאכיו, וכן פניס אמן לפרשי ככוכ
 דכיט ככול ככלל ככו גודל לאכיו, ואי כיט מיט
 ממש, אלא ככככ דכתיב כלסון ככו גודל אלא פלין
 זו מלכ כפיט רק כגדיל כס ככככ ואמיר ככס,
 וכמפיכ לעיל שחילחא קכיט פלין כול סגוף ככככ].
 וכי היט כמילחא כל פיי ככל פורש רסניע דק
 למכ באין כרי לוחן שכר למכיליכ לקייס מכ שג' כי
 ספן למען דקו יגדיל חורכ ויאדיר, כרי דכתיב זכ
 כמקלל למלכ פלין לכ פכילת אסרת אלא זו פכוכ
 פכר, וכי נמי ככוכ כככוכ כחורכ אינו פלין
 אלא לוחן שכר לכככ כפיט ולגוף כמלכ כפיט
 כענין דהיט כמילחא פס פרק ריב וילכו ויפשו כי
 דכתיב כככוכ כככוכ כככוכ לוחן שכר לככוכ וככר
 לעפיכ, מעש דכתיב פס כככוכ מכו וקמו וגר
 [מכ פלין כן כפי דכילחא כככוכ כככוכ ויפשו,
 ולא כככוכ וילכו ויפשו, וכיינו מעש דלל כככוכ פס
 פוס מלכ עככ, אלא מלכ מילכ וכלי ככככ], ^{לפיכ} ככי

ספר שאילתות >העמק שאלה> ג (במדבר, דברים) ברליון, נפתלי צבי יהודה בן יעקב עמוד מס: 322 הודפס

כדנר צרור נאונ' דעלמא דכלכ כרני עמניו ולא עמניו, ולכאורכ חלי במסלוקא אמוראי נביג טס, וכוח ראשון לציון דא רנא כסא אסור לפסוק כדנרי רט ואס עשכ עשוי קסגר משין איהמר כיו קייל, וכיכ ברעצין וזיל כלומר כיו איהמר כלכ כרני עמניו אגל עמניו משין ומסקנא דשמעטין בוא וכולכא כיו עכיל, אגל רמיו לא איהמר לי עמני וז שברו כסא דכטורכ נ"כ לא קייל כרנא דאס עשכ עשוי, וכמשיכ ברעצים דכיל אסא

שאילת שלום

270 034

קצו מאי קמל וכו' אלם לא
 סא קא ממעט לן
 וכו', לפנינו נכנסה פיו : איך אפי'
 סם ארבעה וכו' וכל פסות מג'
 טמך לדון כלתו דמי מי קמל
 סא קמל שיטור מעך פניה קנס
 פסעה פייב, ולגלגורס איבער למירק
 קאמ מי קמל ליה מי קמל סא
 פסיר אלעריך לפסיק מדרש בן
 עמיאל דלמד לקמן כ"ב, ונעידויבין
 ג'. דנאריסע פססס הוא כלמד
 וליטא למיר דלסא לא אלעריך
 דנלגס ידעמא יוד ורעס הלכס
 דרכים, והיטו כרנן דפליגי פלי
 דרשני דגיס הי כלמד, דא"כ
 פסוי קאי סה קמל פסיר פסס
 לאסוק מדרש דלמד שיטור פסס
 ד' אמות, ופלג דנלגס ידעמא
 דסלכא כרנן דרכים וימוד הלכס
 דרכים, וזה פסס מלקטו סחלק גאון
 מחמתו לפסטר פניס דפסיר
 אלעריך ר' אפי לסוורס פספס
 דבאס ורעס אלס רע פסס פסוררי
 סל גאון פסמ לבס כמל סל סה
 פסון ארי כיל לפל ז', וכל פסיר
 ולס מקסס פסס מי קמל יס
 פיון כמקסס].

וְשׁוּלְחָנוֹ כִּמְהָ הוּא תִּישׁ א. דַּאֲמַר רַבִּי אֲמִי פֶסֶק אַרְבַּעַת טַפְחִים וּמִשְׁהוּ מִתִּיר בְּסוּכָה מִשּׁוּם דְּוָפֶן הֵיכִי עֵבִיד לִיה מוֹקִים לִיה בַּפְּחוֹת מִשְׁלֹשָׁה סֶמוֹךְ לְדוּפֶן וְאַרְבַּעָה וּמִשְׁהוּ הָרִי שְׁבַעָה קָעוּ מֵאֵי קַמִּיל ד. אֵילִימָא הָא קַמִּיל דְּכָל פְּחוֹת מַגְ' כְּלָבוֹד דְּמִי הָא הִלְכָה לְמִשְׁהָ מִסִּינִי הִיא אֵלָא לֹא הָא קַמִּיל לֵאפּוֹקִי. מְדַרְבַּ דַּאֲמַר עַד שִׁיהָא בַּה אַרְבַּע אֲמוֹת עַל אַרְבַּע אֲמוֹת וְקַמִּיל הִלְכָה כְּרַבֵּנָן דַּאֲמַר אִפִּילוּ כִּי הוּוּ שְׁבַעָה טַפְשִׁי נָפִיק בַּה יְדֵי חוֹבְתֶיהָ שָׁמַע מִינָהּ וְכֵן הִילְכְתָּא :

קע שאילתא דמחייבין דבית ישראל

לגמורי יומי טבי ולאקרוינון
מקרא קודש כל חד וחד בזימניה דכתיב אלה
מועדי ה' וגר ואסיר למיעבד בהון עיבידתא
דכתיב כל מלאכת עבוד' לא תעשו ולא מיבעי
'יומי טבי א' אלא אפי' חולי דמועדא אסור
בעשיית מלאכה דתניא • אלה מועדי יי מקראי
קודש

בלכתם לא סמטין ולא
 בלכתם דרב פפא דכול
 נהרא לקמן צאמטין טביל
 דייס פסק כחכמים. מיכו
 ליט כוכב מדרים לטלי
 פלשודא, ודילמא רק כב
 פסק כחכמים ובייז דלכחפס
 רביט פפיר כמאן בלכב כב
 כסוכה ופשיט דכאן בלכב
 כחכמים מדרים ומכיס ככל
 מקום פדיון אין כדנר גבור.
 איגרא כריף גרבוה פד
 לפיון קיש ככחב כהנ
 כחיל וקוריל כרנן, סדא
 דיתיד ורניס בלכב כרניס.
 וסד וכריף לפעמיס דסיל
 ליכ טקיר כמשיכ כפרק א
 דניבא, וכבי טאמט גניסין
 די כ, דרש כממרי דרס
 ולא קלסוכ טמשיכ דרניס

וקלמוב, ופי' שם דעז. **ו** דאמר ר' אמי ב"ר: כה
 שלם כביט רבינו כה דליפסק בדינ' לריש גר ויזק
 כלכל לריב פתח מחוקק ראש ורובו ופלטנו, פשוט
 כה שביט רבינו מיערל דר' אמי כדו ללמוד מה
 פיער משך ראש רובו ופלטנו, אבל כה ק' לכאורכ כה

אם כבוד רבנו מייצג בקדומה בדי אר סימון ואיתומה ריבול עומק לו טעם פוסק ומעמיד
נפשות משלש ספחים סיון לדופן וכל פסית משלש כלטוד דש, ופיקר כרליש מעימטרס כפרי דרי סימון בסוכה
כפשיח כחצוי, וכני אצורלי קדמי לר אצי חלציו דרי יוסאן, וגם במכילתין כובא כל דרי סימון סמלה, ואל
דמדרי סימון כיווי אומר ולא סגי משך פנכה אלא סיון לדופן פלרון יוחר פכרי לא מיידי אלא בדופן א' דפטי
נפס, אכל מור אצי שפיר פס ארכנש ספטים ומשכו מחיר בסוכה, מפמפ על פני כלודים קאמר דפטי סה
וכיוו דפטיס רבנו לכן וקדל כלכב כרנן דאמרי אפילו כי כוו פנכה פופטי כר, ולכאורכ אינו שיון פכרי
כבר כמב רבנו דקדל לאפוקי מדרכי כר, ואיך קייל כרנן, אלא כיס דלא נישא דכל דלא קייל כרטי כיוו
סיכא דירש קנא כפצור כית ד' אצוח על דא, אכל מכימ דירש כמיון כדנטי ולא דירש סרוכה וכמו דקייל כרנא
בדיד כבילן יורדון כחך פערס דפסילכ משיס פדירש סרוכה ביא דמוכרס לכוף רלשו, וכינ סייד כ' על ו' כרי
שכרס לאפיק ידיו ורגליו לגופו, לו פכיו רגליו פשוטים חין לסוכה, ואינכ דירש כלל, קמפמפ
לן דכלכב כרנן דכנפס פופטי פערס, ד) א' ריבא חא קסיד דכל פחות סג' כר, וכל לא קפית דילמס
קדל לאפיקי מעגג' דאמר לבוד בדי ספטים כדלי פטירובין דע ודיד, כל ליחא דכחס פוכה בלך קיפמס
ובצקים פכנדים כוקצים מורכ רפביג כדלי פס בדיד, ומו כל פשיפס דקייל כסחיס פטירובין פקס א' מקיפין
ג' פנלים כר וכלכב פיסכ טין פכל לפכיו גיס, ושור דכ ככר פמפנו דמס ר' אמי פכא דלי פס דירש מכו
פסרן מליו כלפי רלשו איחמר מפמרי דריס וריס אס יפ פס ד' מחיר כפולכ עד פער ואל פסות פפולכ
מחיר כר.

דמחייבין דבית ישראל. טאילאס א מחסום נכחי ונטי כח יד נזיל דאסור לכו לפרלא למיטנד מצדמס

[illegible]